

Grozovita katastrofa v Lyonu

V noči od 12. na 13. novembra je doletela mesto Lyon v Franciji strahovita nesreča.

Bilo je kmalu po polnoči, ko je prebivalce v predmestju St. Jean zbudil silen hrušč. Podri se je namreč obrambni zid, ki je podpiral pobočje hribovka, na katerem je stalo več poslopj, z zidom vred pa so se porušile tudi hiše z vsemi njihovimi prebivalci vred. Ruševine pa so po pobočju zdrčale navzdol in uničile še nekaj poslopj ob cesti Cramorsac. Razvaline so med drugim podrle hotel »Petit Versailles«, kjer je vse potnike zasulo v spanju, tisti pa, ki so se rešili, so pobegnili na vse strani.

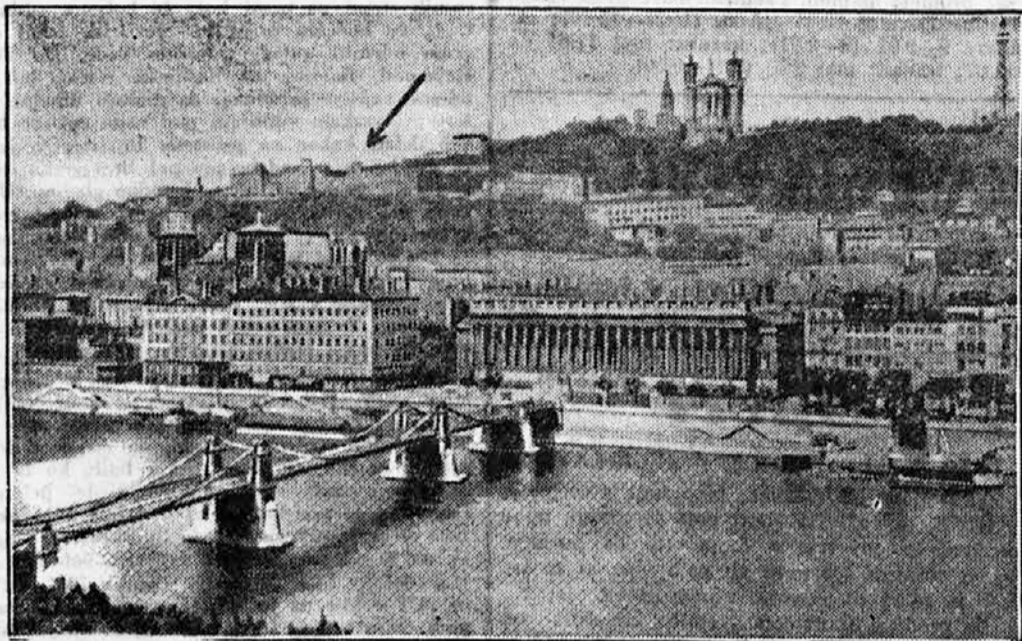
Požarna bramba in stražniki so takoj prihitali na kraj nesreče na pomoč. Komaj pa so začeli svoje človekoljubno delo in so že nekaj ljudi izvelkli izpod ruševin in jih za silo obvezali, se je dogodila nova katastrofa: okoli dveh po polnoči se je vsul s hriba nov plaz,

žju griča pa leži 20 metrov debela plast zemlje, kamenja in ruševin. Izpod hriba pa teče studenec umazane vode v reko Saona. Ta studenec je po vsi verjetnosti povzročil nesrečo.

Ze dva dni pred nesrečo so se namreč pokazale na eni od zgoraj omenjenih dveh bolnišnic razpoke, iz katerih je curljala voda. Tisti del poslopja so takoj izpraznili. Nihče pa ni niti v sanjah mislil na to, da se bo kar vsa površina hriba sesula v dolino.

Takrat, ko so se udirali plazovi na hiše, se je zemlja tresla kakor ob potresu. Ves strah pa ni oviral niti gasilcev niti policijskega moštva niti vojaštva, da ne bi hitelo na pomoč in reševalo nesrečnih žrtev izpod razvalin. Ne manjka seveda niti radovednežev, ki ogledujejo kraj strahovite nesreče.

Strokovnjaki sedaj pregledujejo hrib, da doženejo, kje tiči vzrok nesreče. Na službo pa so poklicani tudi vsi zdravniki in medicinci v

ki je vse podrli in pokopal pod seboj, kar mu je bilo na poti. Močan oddelek policije in ognjegašev je pokrila nad 20 metrov debela plast ruševin. Zemlja se je nato vsula s hriba še trikrat in podrli zadnje ostanke zidovja.

Obseg nesreče se še ne da pregledati. Tam, kjer je stalo nekdanje predmestje St. Jean s svojimi sivimi, starinskimi hišami in s svojo veličastno cerkvijo, zija danes le še globok prepad, ki se razteza 300 metrov daleč ob vznožju hriba. Temelji cerkve, ki je bila zgrajena na okoli ob vznožju hriba, se še vidijo. Od tu dalje so se sipali in spuščali plazovi visoke zemlje na nižje ležeče hiše in vrtove. Na levi strani prepada stojita sedaj dve bolnišnici visoko nad prepadom, tako da se vidijo temelji obeh poslopj. Bolnišnice, kjer je ležalo več sto bolnikov, so z največjo naglico izpraznili. Ob vzno-

Lyonu, ki požrtvovalno pomagajo ponesrečenecem. Koliko žrtev je nesreča zahtevala, še ne vemo natančno, bo jih pa brzkone precej nad 100.

Lyon je tretje največje mesto v Franciji in glavno mesto okrožja Rhone. Mesto je prvovrstna trdnjava. Utrdbe so dolge 80 kilometrov. Prebivalcev šteje 571.000. Mesto leži ob izlivu reke Saone v Rono.

Lyon je središče svilene industrije v Franciji. V tej industriji je zaposlenih v Lyonu okoli 150.000 delavcev. Od l. 1914. pa se v Lyonu zelo razvija tekstilna industrija sploh.

Zupan mesta Lyon-a je znani voditelj socialistov in bivši predsednik francoske vlade G. Herriot, ki je velik prijatelj našega naroda.

Najnovejša pariška senzacija

Pestremu pariškemu življenju nikdar ne manjka senzacij. Težko je sicer za razvajene pariške živce nekaj napraviti, kar bi ljudi utegnulo zanimati, a iznajdljivost ljudi vedno ugane kaj novega.

Najnovejša senzacija za Pariz, zlasti za ženski svet, je modni salon, ki sta ga odprli dve plesalki, znani pod imenom »Dolly Sisters«. Ti dve plesalki, ki sta doslej povsod, kjer sta nastopili, vzbujali silno pozornost s svojimi krasnimi oblekami, s svojimi plesi in pa tudi s svojo neverjetno srečo v igri, sta se namreč odpovedali plesu in rajši vodite najelegantejši modni salon v Parizu. Čegar prava lastnica je Jenny Dolly, njena sestra Rosie ji pa pomaga.

Svoj modni salon sta sestri odprli v začetku tega meseca. Otvoritev je bil senzacionalen dogodek prve vrste. K otvoritvi je prišlo veliko število diplomatov, politikov, pisateljev in umetnikov s svojimi soprogami. Salon se je res izplačalo pogledati, vsaj je njegova oprava stala nad 10 milijonov frankov.

Posebna znamenitost salona je soba za žene, ki je izdelana tako lepo, da si je tudi najbujnejša domišljija ne more lepše izmisliti. Stene so iz kristalnih najfinejših ogledal, pa tudi prava je iz stekla. Zaradi lesketajočega se stekla dela soba čaroben in tajinstven vtis. V tej sobi se občutljive ženske lahko oddahnejo od naporenega študija najnovejše mode... Poleg te sobe pa je mala sobica, kjer ženske lahko pokušajo najnovejše mešanice raznega žganja.

Vsak dan popoldne pa nastopata obe sestri

Proslava obletnice premirja v Parizu.

11. novembra so v vseh nekdanjih zavezniških državah na več ali manj slovesen način slavili obletnico premirja. Naša slika nam kaže vojaško parado v Parizu pred »slavolokom zmagec«, kjer je tudi grob neznanega vojaka.

kot plesalki pred obiskovalkami salona in p. a. vijo, da njihovi nastopi še bolj vlečejo ljudi v salon kot vsa moda.

Spiritistovske goljufije

Neka mlada dama iz višjih krogov v Budimpešti je izgubila vse svoje premoženje vsled svojega praznoverja. Irena pl. Barsony je postala pred kratkim polnoletna ter obenem prevzela veliko premoženje. Zaročena je bila z nekim inženjerem, kateremu je nekega dne pisala, da ne more postati njegova žena, ker je izgubila vse svoje premoženje ter ga noče napraviti nesrečnega. Inženjer je začel na lastno pest poizvedovati ter je doznal, da je njegova nevesta močno nagnjena k okultizmu in da jo je oropal neki medij. Stala je popolnoma pod vplivom neke ženske, v katere stanovanju so se vršili špiritistične seje po večkrat na teden. Pri neki seji je »duh« zaukazal mladi dami, da mora prepustiti vse svoje imetje v špiritistične svrhe. »Duh« je šel celo tako daleč, da je imenoval celo osebo, kateri ima izročiti svoje premoženje; ta je bila, seveda, lastnica stanovanja, kjer so se vršile seje. Inženjer je naznanil medija in njegove sokrivce policiji. Zaprte so vse osebe, ki so udeležene pri tej umazani zadevi. Zdi se, da bo mlada dama rešila vsaj del svojega premoženja.

A koliko zapravijo denarja in miru tudi nekatere naše žene pri raznih vedeževalcih in vedeževalkah? Ali je to potrebno?

Dve novi mesti v Ameriki

Doba kolonizacije v Ameriki še ni minila in mesta v Ameriki rastejo in se širijo še dandanes z neverjetno brzino. San Francisco je bilo prvotno le revna naselbina iskalcev zlata in Chikago je bilo komaj pred 100 leti navadna obmerna vojaška postojanka, kjer so se belokožci neprestano vojskovali z Indijanci. Ustanavljajo pa tudi še vedno nova mesta, kar gre navadno zelo hitro. Na prav velikopotezen način se je odločila za ustanovitev novega mesta velika »Steubenc« družba. Predsednik družbe je po dolgih pogajanjih podpisal pogodbo, po kateri preide v last družbe popolnoma zapuščena nekdanja drvarska naselbina Winchester na severni meji države Wisconsin. Sto starih lesenih barak so takoj podrli, na njihovo mesto so pa postavili 200 večjih in manjših enorodbinskih hiš, kjer najdeš vse udobnosti moderne stanovanjske kulture. Ceste in trgi so dobili imena po znanih ameriških Nemcih. Vse hiše pa ostanejo last družbe, da se prepreči vsaka špekulacija. Vsa naselbina je določena za letovišče in okrevališče ameriških Nemcev. Mesto se imenuje »Steubenc-city«.

Drugo čisto novo mesto v Ameriki je »Boulder-city«. To mesto je odločeno za delavce, ki delajo ob Mississippiju ogromne jezove. Tudi to mesto je najmodernejše urejeno in ima prostora za 4000 do 5000 ljudi.

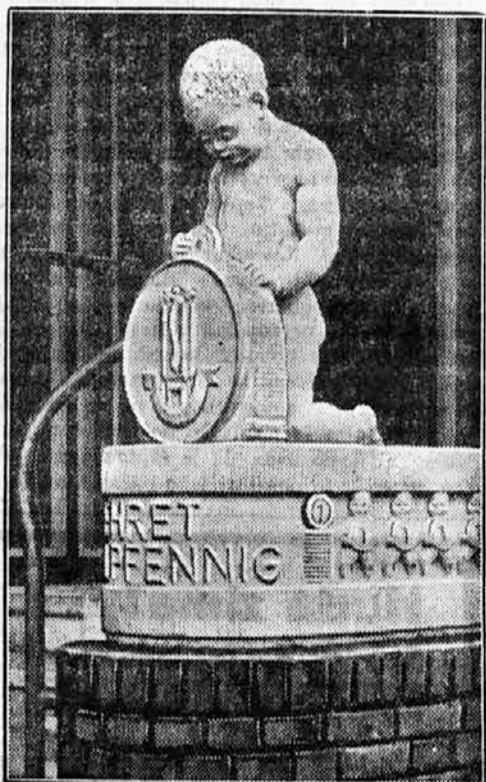
Ako sloni podivjajo...

Nedavno so v Londonu slovesno ustoličili novega župana ali »lord-mayorja«. V slavnostnem sprevedu so vodili tudi skupino lepo okrašenih slonov. Ko pa so sloni zagledali nekega dijaka, ki je nosil v roki veliko, s kričečo rdečo barvo naslikano sliko leva, so sloni podivjali in napravili veliko zmešnjavo.

Sloni so namreč kljub svoji velikosti silno občutljivi in tenkočutne živali. Kedar »trobijo«, kakor to radi delajo v cirkusih, je to že znak, da so živčno razdraženi. Znano je tudi, da sloni silno neradi gredo mimo konja ali osla in popotniki v tropskih krajih, ki jezdiijo, morajo na to paziti, ker se prav lahko zgodi, da zgrabi slon z rilcem oba, konja in jezdeca, in oba zažene bogvekam proč.

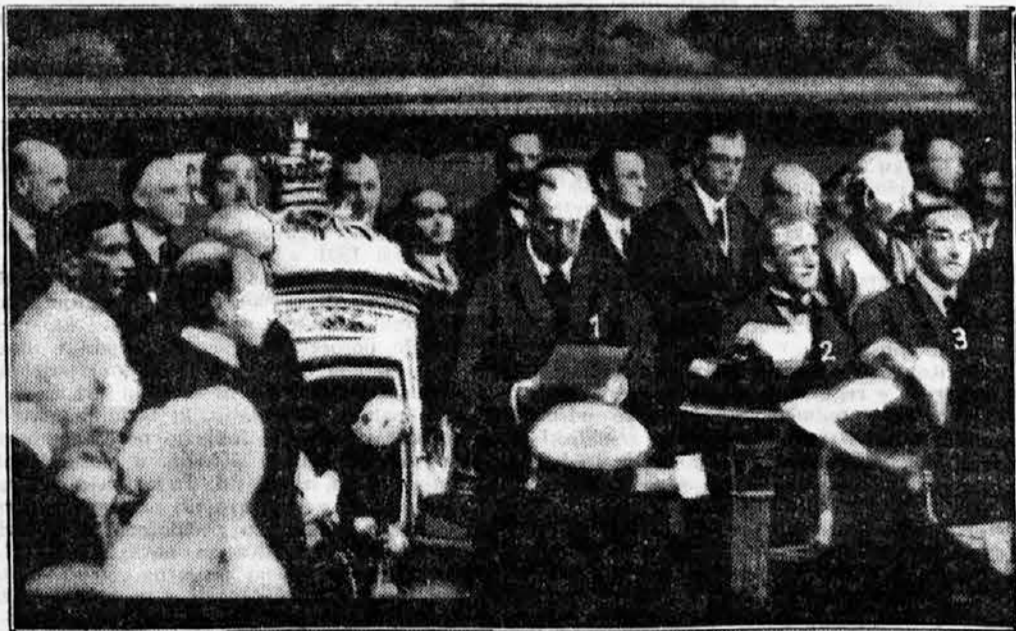
Jako radi pa imajo sloni svoje strežaje, čim se nanje le nekoliko navadijo. Zato imajo v Indiji slona sploh za najbolj pametno žival.

Teodor Kunc naznanja, da je preselil svoj damski modni salon in prikrojevalno šolo na Sv. Petra cesti št. 4, II. nadstropje. (774)

Spomenik varčnosti.

Uprava mestne hranilnice v Hamburgu je dala okrasiti neko svojo podružnico s kipom, ki naj predstavlja varčnost. Hranilnico v Hamburgu so ustanovili l. 1827.

Otvoritev angleško-indijske konference.

Slika nam kaže angleškega kralja (1), ko odvarja konferenco s prestolnim govorom. Poleg njega stojita minister za kolonije Wedgwood Benn (2) in minister za zunanje zadeve Henderson.

Izza prevrata v Braziliji.

Slika nam kaže skupino upornikov, ki je udrla na eni najlepših cest v Rio de Janeiru v poslopje vladi naklonjenega »O Pz«, kjer so razbili vso opravo in vse papirje pometali na cesto.

Naši dec'i

Ivan Matelič:

Jesenski dan

Svinčeno je nebo in dan teman; od golih vej, od streh kaplja solzeče, po rjavem polju se podi kričeče, gadinajoče črna jata vran.

Daniilo Gorinšek:

Človeku stroju

Živel je nekdoš sila bogat posestnik. Sredi skalnatih planin se mu je bobotilo prostrano posestvo. Široki gozdovi, ki jim s prostim očesom nisi dosegel kraja, so šelesteli svojo tajinstveno pesem in ševilne žage so dan za dnem izpreminjale ogromne hlode v najrazličnejše vrste desk.

Posestvo se je visoko širilo in vedno večje je bilo bogastvo na žagah. In kdo bi se bil temu čudil, saj je bil oče Podgornik — tako se je imenoval — sila delaven in skrben človek. Dasi bogat, da bi lahko križemrok živel do smrti in bi povrh še zapustil desetim otrokom zadosti, je vendar delal od zore do mraka in še bi mu bilo dopuščalo zdravje, bi se bil pehal še vso noč.

Kot je bil oče Podgornik delaven in skrbeč, je bil njegov sin Martin brezbrizen. Ze v zgodnji mladosti so ga hoteli navaditi na delo, da bi ga potlej spoštoval kot mož in našel v njem srečo in zadovoljstvo. Veleli so mu detetu, naj pazi na krave, ko jih bo pasel, da ne zaidejo z obronkov na planine. Martin je gual krave na pašo, legel v travo in pasel namesto krav — lenobo. In na večer so morali pomagati drugi pastirji, da se je znašla živina doma.

Pripeljali so umetnega človeka in oče Podgornik se je čudil. Bil je za tri glave višji od njega; glava, roke in noge so bile z velikimi maticami privite na jekelni trup in s enim samim zamahom železne peeti se je zgrudilo ogromno drevo posekano na tla.

Podgornik je bil kmalu sopes pri prejšnjih močeh. Ali stroj je opravljal njegova dela in on si je mislil: Več počitka — več zdravja! Dnevi so bili ob brezdelju dolgi kot meseci in Podgornik ni vedel, kam bi s časom. Spal je

skoro do kosila, a ko je vstal, se je čutil še bolj zaspanega, kakor ko je bil legel. Jed mu ni teknila. Truden je sopes legel, a ker ni bil zaspan, se je obračal s ene plati na drugo. Zvečer mu spet ni bilo do večerje in ponoči so ga mušile sanje... Ni vedel, kaj mu manjka. Veelej je bil nejevoljen in nič ga ni več veselilo. Kmalu je začutil, da mu spet pešajo moči. Mnogo je popotoval; naposled zmeraj v večje razdalje. A nič ga ni več mikalo. Vee mu je bilo dolgočasno in brez emisla.

Potročil je mnogo denarja in vsak dan ga je stal več, kot mu je prinesel doma dohodkov. Opuščal je delavce. Odtistihmel je propadalo posestvo: Delavci so odhajali, lesa so prodajali zmeraj manj in naposled je delal samo še človek stroj.

Podgornik je resno obolel. Ležal je doma v udi mrzlici. Nikogar ni imel pri sebi razen sina Martina.

V mrzlici je razmišljal o sebi. Kako je obolel on, zdrav kmečki človek do smrti? Kako je obubožal, nekdoš bogataš brez doglavnika? Mišli so ga odnašale v preteklost. Kipelo je v njem od zdravja, vsak dan je delal od zore do mraka, prepeval je in čutil v sebi silno moč.

Podgornik je planil iz mrzličnega spanja in je slišal ropot, ki ga je povzročalo delo človeka stroja. Poklical je sina Martina:

»Naj utihne stroj!«
Martin ga je ustavil. Stroj je utihnil in padel. A pod seboj je pokopal Martina. Smrten krič je dvignil Podgornika iz postelje...

Bolni oče je vlekel Martina izpod človeka stroja. Zvlekel ga je domov, a kmalu potem je Martin umrl!

Podgornik sam je, dasi hudo bolan, stesal krsto. Ko je prijel sekuro v roko in je zamahnil, je čutil, kako mu zopet pluje kri po žilah. Med solzami za sinom se mu e vračala moč. Ko je izgotovil krsto, je vedel, kaj mu je manjkalo in kaj mu je spet prineslo zdravja in sreče...

Martina so pokopali. Podgornik pa je spet

delal od zore do mraka. Najel si je najprej enega delavca, potlej dva in tako je novo delo pelo svojo pesem o sreči človešči.

Ko je spet bilo blagostanja in delavcev nebroj, so zvlekli človeka stroj na vrh skalnate gore in ga spustili v prepad...

Podgorniku so se orosile oči, in v teh solzah je bila globoka zahvala in goreča molitev.

Pesni o kraljeviču Marku

(Prevaža Radivoj Rehar.)

Kraljevič Marko in Ljutica Bogdan.

Konec.
Jezdilo je troje srbskih vojvod preko Kosova v primorje kršno; prvi bil iz Prilepa je Marko, drugi bil je Relja iz Pazarja, tretji bil je Miloš iz Pocerja; tezdili so mimo vinograda,

Mi zadela, brat, me topuzina, samo veter njen me je udaril, pa me vrigel Šarcu je na glavo; komaj komaj sem se v sedlo vrnil in utekel v kršno z njim primorje. Sedem let je od takrat minulo, mimo tod več nikdar jezdil nisem. Ko tako so med seboj kramljali, šli so konji preko vinograda ravno doli na primorje kršno. A nakrat so vihnilli junaki: stal pred njimi Ljutica je Bogdan in dvanajst z njim jezdilo je vojvodi! Ko ga videl kraljevič je Marko, rekel brž je Milošu in Relji: »Čujta draga pobratima moja: evo vama Ljutice Bogdana! Nočemo li izgubiti glave — nam edino beg še preostane.« Odgovarja Miloš iz Pocerja:

vinograda Ljutice Bogdana. Goni konja Relja iz Pazarja, zapodi ga preko vinograda, trte lomí, grozdje uimičuje; pa mu pravi Marko iz Prilepa: »Oj, ne jezdi, Relja, mi po trsu! Ko poznal bi, dragi, mu lastnika, daleč v stran bi brž usmeril konja. Vinograd je — Ljutice Bogdana! Tudi jaz sem nekdaž tukaj jahal, lomil trse sem po vinogradu, pa opazil Bogdan me je silni na kobili strelovati svoji. Čakati na njega smel več nisem, brž pobegnili v kršno sem primorje; a ubral jo Bogdan je za mano na kobili strelovati svoji, in če konja ne imel bi Šarca, prav gotovo bi me bil dohitel; toda Šarec je letel ko pišca, zaostala mlada je kobila. Ko to videl Ljutica je Bogdan, zgrabil naglo je za topuzino in za mano vrigel jo v primorje...

»Moj pobratim, kraljevič moj Marko! Dames naša govori vsa zemlja, da nikjer hrabrejših ni junakov, ko mi trije vojvode smo srbski in zato bolj častno je podleči, ko sramotno teči in bežati!«
(Konec prihodnjšč.)

Uganke

R. R.

Nos moj je daljši kakor rep, telo pa kakor gora, navadno siv sem ko pepel, poznati vsak me mora...

Rešitev uganke v prejšnji številki: podlesek. Pravilnih rešitev je uredništvo prejelo 32. Nagrado dobi Dušana Pavlica, učenka II. razreda samostanske osnovne šole v Mariboru. Rešitev današnje uganke bo uredništvo mladinske priloge »Jugoslovana« v Mariboru, Aleksandrova cesta 24 sprejemalo do srede 19. t. m.

Storžkove pustolovščine med ljudožrci

Brodolom »Morske svezdec«.

(Dolje.)

— Draga brata! Naše uničevalno in razdiralno delo na tej jadnici bo skoraj končano! Ali, kot sem poučen, je v podkrovju te »Morske svezdec«, ki bi se pravilno morala imenovati »Morski vrag«, zaprt še nek dondek, katerega ljudje imenujejo Storžek. In ker sem siklenil tega nenavadnega dečka rešiti iz objemov ognjenih plamenov potapljajoče se »Morske svezdec«, vama najstrožje zapovedujem, da ga na kakršenkoli način rešita. Ostale nesrečneže naj pa pohrusta naš dobri znanec, striček Kit, ki je že enkrat bil tako ljubezniv, da je v svojem želodcu gostoljubno ševal malega lutka in njegovega očka Matica, od koder pa sta se le na šuden način mogla še rešiti: ko je striček mirno spal, sta mu ušla — nasaj skozi šrelo... In jaz, iz prijateljstva, ki ga gojim do Kita, ne maram, da bi le-ta še enkrat napravil tako grd zločin in zopet pošil ubogega lutka.

— Dobro si povedal, dragi brat, — je odvrnil eden izmed valov, drugi po velikosti in starosti. — Toda kje pa se drži nočoj stric Kit? Nič ga nisem še videl! In prav nočoj ga ni, ko se mu nudi tako obilna večerja... Človeško meso je zanj prava slaščica!

— Stari Kit je doma, — je izpregovoril tretji

val — kjer ima bolnega sinčka. Ze tri dni se ni dvignil iz morskih globin, tako skrbno bdi pri bolniški postelji svojega deteta.

In sopes je povzel besedo drugi val, to je tisti, ki je bil rojen za prvim in prej ko tretji: — Jes mislim, da z rešitvijo gospoda Storžka napravimo dobro delo celotnemu človeštvu, ki vse tako goreče ljubi malega Storžka, tako goreče kot ljubimo mi solnce, ki nas s svojimi palečimi žarki ogreva in pokrepuje! — Draga brata! je zadovoljno vzkliknil stari Val. — Veseli me, da smo se zedinili v eni misli, da hočemo rešiti Storžka. Dosti je bilo besed, glejta, ladja bo kmalu izginila! Zadnji čas je, da storimo svoj naklep. — Heho! Kvišku! Ti, Valček, udari na ladjo od leve strani, in ti Valčić, pa iz desne! Razkoljita jo in izpolnita svojo

nalogo! Kdor prvi ujame Storžka, na daj odnese in odplavi na bližnje kopno. Zbogom, prijateljem se zopet vidimo v dedovi hiši, jaz sem že truden od nocojšnjih naporov in grem spat.

— Zbogom, brat! sta soglasno odzdravila Valček in Valčić. In v naslednjem trenutku se je Valček pričel že našopinjati in napihovati, rasti in grebenčiti; Valčić pa se je združil s dvema svojima nečakoma v ogromen, kakor gora velik val, in veli skupaj so nato s strahovitim sunkom treščili na »Morsko svezdec« in jo razklenili na dvoje...

Tako se je zgodilo, da je Storžek srečno splaval na površje oceana.

— He, he, prav nič drugega nisem hotel je veselo savičkal dondek, ko je videl, da plava na morskih valovih. Po napevu neke splošno znane popevke je kmalu jel prepevati.

Morje buči...
megle zasreže
so svezde srebrne.
Vihar besni...

Širnemu morju,
lako zasbenelemu,
ne morem zaupati se,
jaz — brodolomec.

Ah, kako se bojim,
kako drhtim...
Očka moj!
Očka moj!

In Storžek je pel, pel in pel neprestano. Ker je bil iz lesa, je varno plaval na površju, se zibal na valovih, spretnijeje ko mrtva riba. Med enakomernim popevanjem svoje pesmi je utrujen zaspal. Valovi pa so ga nesli dalje.

Ob prvi jutranji sarji se je sopes zbudil in si zaspano pomel oči. Morje se je bilo umirilo, nebo zjasnilo, ali na obzorju ni bilo videti nobene ladje, niti ne suhe zemlje. Vee je bilo mirno in prazno, samo pličke jate so vzletavale nad morjem, krožile po zraku, in kakša bolj predredna ptica se je celo spustila nad Storžka, hoteč pogledati, kake vrste riba je to, ki plava na površju... ali bi bila primerna za njen koljun...

— Pazi se! Če te dosežem, te pohrustam in iz tvojih kosti napravim pastirsko piščalko! — Ji je razposajeno grozil mali Storžek.

In ptica se je prestrašila in brzo odletela. A Storžek se je takoj pokesal svoje nevljudnosti; in se domislil, da je lepa beseda včasih zlato, a včasih tudi meso. Po želodcu mu je namreč že pošteno krulilo in na misel mu je prišlo, da če bi se mu bila ptica dovolj približala, bi jo bil lahko zagrabil in se v sili z njo pokrepčal.

Napravil se je torej mrtvega, nevljudnega in čakal, da se mu sopes približa kaka plena ščj-na ptica.

Čakal je, čakal, čakal...
— Ali me tako apoštujete, ko so me spoznale, ali se bojijo mojega srda, ali kaj vraga da se nobena več noče približati? se je nevoljno vpraševal Storžek. (Še pride.)

Kmetijska družba v Ljubljani

TURJASKI TRG 3

je glavna zastopnica kmetovalcev v dravski banovini in šteje nad 880 kmet. podružnic in okrog 26.000 članov. Člani plačajo na leto 20 Din in dobivajo za to brezplačno strokovni list

VSAK KMET MORA BITI ČLAN KMETIJSKE DRUŽBE

»KMETOVALEC«
Ta list jim nudi strokovni pouk in navodila za umno gospodarstvo. Družba dobavlja članom tudi različne kmetijske potrebščine

Lepa jabolka

dobite pri
Gospodarski zvezi
v Ljubljani 758

MODROCE

Peresnice, otomane, divane, par-
tent-fotelje, salonske in klubske
garniture dobite najsolidneje pri
F. SAJOVIC
Ljubljana, Stari trg 6

Fany Patik, umetno košarstvo

Radovljica-Ljubljana, Miklošičeva c. 30

zdeluje in dobavlja najsolidneje in najskrbneje izdelane gar-
niture. Stojala za ročna dela itd. v pripravi in najfinejši
izdelavi. Tržne torbice vseh vrst. Košarice za kruh, za
šivanje, za pecivo. v raznih oblikah. Zaloga japonskih in
kitajskih preprog. 627

Pri odjemu na debelo specialne cene.

Papir za zavijanje

dobite po najnižji ceni pri naši upravi
Gradišče št. 4

Galanterijski izdelki vseh vrst
iz bakra, medu, aluminija, cinka
in drugih pločevin izdeluje in
prevzame v izdelovanje

Jos. Otorepec, d. z.
o. z.

v Ljubljani Za gradom 9 Točna postrežba
Solidno delo!

Čevlji!

Znatno smo znižali cene

Oglejte in prepračajte se! Damski čevlji
od 100 Din naprej. Za vse čevlje jamčimo,
ker so ročnega izdelka. — Čevlji za turi-
ste in lovce iz najboljšega juhta. — Tisoče
pohval so deležni »DOKO« čevlji.

»Doko« Ivan Čarman
Prešernova ulica št. 9. 528

Stavbne parcele

ob Strossmajerjevi cesti, od 480-600 m², za
vrstne hiše (Reihenhäuser), ugodno na prodaj.

ing. Tornago, Poljanska cesta 12. 689

OGLEDALA

vseh vrst, velikosti in oblik

STEKLO

zrcalno 6-8 mm, mašinsko 4-6 mm,
portalno, ledasto, alabaster itd.

SPECTRUM D. D.

LJUBLJANA VII — Telef. 23-43
ZAGREB CELOVSKA 31 OSIJEK

Izdeluje gojzer, lov-
ske, smuče
212 in sportske čevlje.

Ima v zalogi in iz-
deluje po meri.

A. ZALOKAR
GOSPOSVETSKA C. 8.

Gradbeno podjetje
in tehnična pisarna

Gabriel Pirc

mestni stavbenik

Ljubljana, Prisojna ul. 3

Projektira in izvršuje vse
vrste stanovanjskih, indu-
strijskih in vodnih stavb.
Cene konkurenčne. — Delo
solidno. 621

L. MIKUŠ

Ljubljana - Mestni trg 15

Telefon št. 2282
Ustanovljeno 1839
Na malo! Na veliko!

ČREVA

sortirana v vseh poljubnih debelinah, za vse različne klobase,
krvave, jeterne, mesene, za salame itd. Imam na zalogi po na-
ovo znižanih cenah. Za ravne krvave in jeterne klobase nudim
tudi debela čreva (milharje) po isti ceni kot suha goveja čreva.
Trgovcem in večjim odjemalcem morem dati primeren popust.
Priporočam se vsem svojim dosedanjim odjemalcem in vabim
nove interese, da si ogledajo zalogo.

BERGMAN JOSIP

trgovina črev na drobno in debelo
LJUBLJANA - Poljanska cesta št. 85, 87

Naznanilo.

772

Podpisani vjudno naznanja svojim cenje-
nim naročnikom kot dolgoletni delovodja bivše
trrdke g. Franc Szantner, da je sedaj sam
prevzel delavnico, s isto postrežbo in blagom
ter po znižanih cenah. — Se priporoča **Mavricij**
POBEŠKA, Ljubljana, Čau njevo nabrežje 7/L.

TISKARNA
MERKUR
LJUBLJANA
Gregorčičeva 23

Tiska časopise,
knjige, brošure, ta-
bele, cenike i. t. d.
LASTNA
KINIGOVZNIKA

611

Dobro, modri krampani
Športni ševci
za lase oblake in sukanje.
Velika izbira, ugodno ceno
R. MIKLAUC "Pri Skofju"
Ljubljana - Medar-
ska ulica - Pred Škofjo.

Obvestilo!

Cenj. občinstvo se opozarja na mojo

prvo čistilnico

za barvanje in
kemično snaženje

pri krojaču **A. Prezelj**, Vošnjakova 4,
ali prejšnja Cesta na Gorenjsko že-
leznico. — Na želje se v krojačnici
popravijo vse snažene ali barvane
moške obleke in damski plašči. —
Cene zmerno. — Postrežba točna.

765 **ANTON WAGNAR**, barvar

612

Velour, modri ševci.
Sukna in pliš
za damske plašče
Velika izbira, nizke cene.
R. MIKLAUC "Pri Skofju"
Ljubljana - Medar-
ska ulica - Pred Škofjo.

NOVOSTI: Dvokolesa teža od

7 kg
naprej

najlažnega in najmodernejšega tipa
najboljših svetovnih tovarn. Otroški
vozčki od najpreprostejšega modela
Izdelujejo se tudi po okusu naročnika. Sivalnu
strolci, motorji, pneumatica, posamezni deli. Ve-
like izbire namniže cene. Prodane na obroke.
Ceniki ranko.

„TRIBUNA“ F. B. L., tovarna dvokoles
in otroških vozčkov.
LJUBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Za soboslikarska,

pleskarska in črkoslikarska dela se priporoča

Tone Malgaj

družba z o. z., LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 6

Ustanovljeno leta 1846 Telefon 25-63

G adbeno podjetje

788 **G. TÖNNIES**
družba z o. z.

Ljubljana

Pisarna: Dunajska cesta št. 25

Podjetje projektira in izvr-
šuje vsa v gradbeno stroko
spadajoča dela: bančne in
industrijske palače, stano-
vanjske hiše, tovarniška po-
slopja, šole, cerkve, vile, male
enonadstropne, oziroma eno-
družinske hiše.

Projekti za enodružinske hiše so na
ogled v gradbeni pisarni. — V lastni opekarni
se izdeluje po konkurenčnih cenah lepa, močna
opeka. Iz lastnega gramozoloma se nudijo vse
vrste peska. — Zaloga vsega gradbenega ma-
terijala se nahaja na Martinovi cesti.

Prijatelj!

Zakaj so francoske linije najkrajše in najboljše v Južno
in Severno Ameriko?

Zato, ker je črta Le Havre-New-York najbolj priljubljena in
ima velike prednosti posebno zato, ker velikanski francoski brzo-
parniki „Ile de France“, „Paris“ itd. so v hitrosti neprekos-
livi in priljubljeni zato, ker imajo tudi v III. razredu udobne
kabine in ker je izborna postrežba, okusna domača hrana in zna-
menito francosko vino „Bordo“ brezplačno pri vsakem obedu.
Vse to dokazujejo priznana in zahvalna pisma.

Najkrajša pot v Južno Ameriko pa je preko pristanišča
Marseille 14 do 15 dni v Argentino.

Cie. Gle. Transatlantique,
Chargeurs - Réunis in
20 Transports - Maritimes

Potasnica daje brezplačno
zastopnik

IVAN KRAKER
LJUBLJANA
Kolodvorska ulica št. 35.